

Schopper György riadoja.

— Szenczácziós püspöki körlevél. —

Schopper György roznói püspök rendkívül éles hangú újvi körlevelét tett közzé, mely bő kivonatban így hangzik:

Az ugynevezett elkeresztelési ügyre vonatkozó pápai dekrétumot ő szentségének parancsa értelmében a központi papság előtt már felolvastam, figyelmeltetve a tisztelendő testvéreket, hogy ő szentsége a felolvasott dekrétumokat minden magyar papra sub gravi kötelezőnek és minden e dekrétumokkal ellenkező rendeletet semmisnek nyilvánított. Ha a jelek nem csalnak: egy viharos évnek küszöbét lépjük át 1893-ban. — A liberalizmus feljogosítva érzi magát, hogy az egyház szentélyébe furakodjék. — A felekezeten állam ön-magának ellentmondva, vallási ügyekben parancsolgatni szeretne. . . Igen kívánatos volna, ha ezen bölcsek urak a kiskatét, illetőleg a talmodot vennék kezükbe, hogy ezekből megismerkednének istennek a vallásra vonatkozó rendeleteivel.

Vagy talán istentagadók már? — Vagy megengedve istennek létezését, magokat bölcsebbeknek tartják istennel?

Hogy a törvényhozó bölcsesség, mely Isten bölcsességével nem egyez, hová vezet, világosabban jelzi a példabeszédek könyve: „Elhagyják az igaz utat és sötét utakon járnak, vigadnak, midőn gonoszul cselekszenek, utaik elvetemültek és lépéseik gyalázatosak.” Hogy jellemtelen firkászok is met mint fanatikust ne rágalma z h a s s a n a k, megmondom, hogy ezek nem az én szavaim, hanem Istene!

Az új kormány programja ismeretes lévén, annak csak azon pontjait érintem, melyek egyházunk jogait és vallását sértik, értem a polgári házasságot és polgári anyakönyvvezetést, melyeknek behozatala tervezetik. — Utóbbi az állam a saját ügyeinek célbavett rendezésére akarja alkalmazni. — Vajha rendezetnek már egyszer! Ezt teljes joggal elrendelheti; de a polgári házasság arcuul csapása a kath. szentségnek, megátámadása a kath. hitelvnek, bármit mondjanak is a kormány bölcsei emberei, kiknek szavai a nem gondolkodó nagy közönség ámitására irányulnak, mint annak idején ő felségét is tévútra vezették azon minden alapot nélkülöző ámitásaikkal, hogy ez a közvélemény óhajtsa.

Szigoru kötelességünké vált tehát ennek éppen ellenkezőjét bebizonyítani. Meghagyom tehát a lelkészkedő papságnak, hogy minden kerület összes választói által aláírt figyelmeztetést és kérelmet intézzon a képviselőjéhez, hogy egyházunkat, tett ígérete szerint, vagy ha ez nem is történt, azt megvédeni sziveskedjenek, mert nekünk a polgári házasság nem kell. Masodik teendőnk lesz: a rege male

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A királyi tanácsos leánya.

— Társadalmi regény. —
Írta: V. Gaál Karolina. 60.
(Folytatás.)

XXXVI.

Egy éj.

Mióta az uristen férfit és nőt teremtet, és mindeneknek szívet, s ebbe érzést adott, a szerelem fel fog látni, mint tudjuk, fel is lángolt örök idők óta. Adámtól Évától kezdve. Mert ha nincs is tudunkra részletesen adva, de gondolhatni, mennyit sohajtott a két első ember, míg az almát felfedezték s megértették mi a jó, mi a rossz.

Leona csakugyan megszökött szíve titkos kedvesével Verőczy Sándorral, kivel egy álarozos bában kezdődött az ismeretség. Olga maga is jól mulatott e viszonyhozi hozzájárulással, nala találkozott a szerelmes pár, teljes évig.

Mikor Sorányiné fiát látogatni jött, már a szökési terv meg is volt készítve.

Az összeperelés igen alkalmi volt Leonának, legalább úgy fog feltűnni, mintha az öreg asszony csinált volna köztük kitérő háborút.

Verőczy Sándor világi volt, szegényen nagyurat játszva. Perét elvesztette, és e miatt is nagyobb kedvvel szöktette meg ügyvéde nejét.

Leona szép és bájos. Birni vágyta, és a többi nem az ő gondja. . .

Egyelőre csak a külváros egyik közön-

informató ad melius informandum appellare. Aláírások minden közösségek gyűjtendők, nemcsak választóktól, hanem mindenektől, esetleg más vallásuktól is.

Harmadszor kötelezem a tisztelendő lelkész urakat, hogy farsang folyamán gyakra bban a házasság szentségéről predikáljanak és ezzel összehasonlítsák a tervezett polgári házasságot, melyet az egyház minden időben elítélt, azért óvják meg híveiket az ismeretes hamis profétáktól, kik jellemtelen bérenczék és nem közös, hanem saját érdekeket képviselik.

Az egész pásztor-levélre egyelőre csak annyi a megjegyzésünk: O beata simplicitas! Szerk.

KÜLFÖLD.

Politikai párbaj volt Oláhország fővárosában Bukarestben. A párbajfelek voltak: Ghika Bragadir Sándor Oláhország szófiai diplomáciai képviselője és Cantacuzene Sándor herceg kamarai képviselő. A párbajra Cantacuzene hercegnek egy megjegyzése adott okot, a melyben nem a leghizelgöbbsen nyilatkozott Ghika herceg diplomáciai működéséről. A párbaj a bukaresti hippodromban folyt le. A felek harmincz lépésnyi távolságból löttek. Ghika herceg mindjárt az első lövésnél elveteszélyesen megsebesült. Ellenfelének golyója jobb oldalába fúródott s nemesebb részéket is megsértet. A golyót ugyan kiszedték testéből, de a beteg állapota nagyon aggasztó. Károly romániai király többször tudakozódott a beteg helyzetéről.

Elmozdított konzul. Belgrád, január 3. Loties Vladimir, szlovén-i konzul, Pasics meghitt barátját, elmozdították állásától és helyét Gencsicses, az orosz arubáraz ismert ügynökével töltötték be. A zajosári büntető törvényszék által letartóztatott községi tanácsosokat ismét szabadon bocsátották.

Orosz mozgólódások. Varsóból jelentik, hogy ott egyre folynak az elfogatások és a házkutatások, éjjel-nappal hatol a rendőrség magánosok házaiba s elszedi a védelmi eszközöket és tiltott iratokat. A varsói és vilnai katonai parancsnokot értesítették, hogy legközelebb három kaukázusi gyalogezredet tölnek előre a nyugati határ felé.

A zóna Oroszországban. Pétervár, jan. 4. A vasúti tarifa szabályozására kiküldött bizottság elhatározta, hogy a tarifa szabályozását Magyarország példájára a zónarendszer behozatalával fogja ajánlani a kormányának.

Apró történetek.

— Egy régi francia udvari dáma feljegyzései után. —
Írta: Ifj. Móricz Pál.

Mintha a „menuet” kecses, tánczra hívó dallamát hallanám, úgy tetszik nekem, mikor e régi „fragmenteket” betűzgetem. . . S mintha minden egyes apró történet megannyi „figurája” lenne egy csalogató „menuet”-nek, úgy lebegnek, tánczolnak el szemem előtt e történetek rég feledett érdekes alakjai.

Tornyos haju kisasszonyok hajporos gallyaikkal, szellemes abbék, biborosok, marsallók, s a dicső Frankon sok rettegett lovagjai, s árva fejű poéták, kikről sok nagyot feljegyeztek a krónikák, mind-mind egy mozgó

séges vendéglőjébe vitte Leonát bérkoosin, míg holnap reggel tovább utaznának. Mert kölcsönös ígérték Verőczynek, és azt megkellert várni. Csak egy hét mulva akartam meg Leonát megszöktetni, de a perlekedés miatt az előbb otthagytá férje házat. Verőczy értesítve lett Olga által, ott találta Leonát, és így este emittet vendéglőben egy szobát bérelve, ketten maradtak; Olgától búcsút véve, ki szintén másféle elutazandó volt.

Ketten maradni, két szerelmesnek, egy olyan helyen, a hol senki sem gyanítja őket lenni és senki sem háborgatja!

O tiltott szerelem, oly édes vagy te, mert tudod, hogy felelmelek közt még többet érsz és érdekesb vagy!

Ők különben Olga szeméi előtt már édes csókokban részesítették egymást elégszer. — Imádkál Leonám! esküszöm neked a csillagos égre, örök szerelmünkre, hogy főczé- lom csak boldogításod leend! Feledd zsarnokodat, ki nem volt érdemes arra, hogy egy házjalad hegyét is érinthesse! . . . En tudom csak a te széplekedet méltányolni, drágám, életem üdvé, te isteni nő! Egyedül téged alkotott isten az én lellem óhaja szerint, ah — adj, adj nekem millió csókot, engedj, hogy ez óra egybe olvassza hű szíveinket! Ez az óra Leona, melyet oly rég vártunk, s leimádkoztunk az istentől! . . .

A hajnal szürkületével felébredt először is Leona: bár le voltak az ablakok függönyözve, de mégis látta, mint két fel a függő.

Hol ébred ő? . . . Egy nyomorult kis vendéglőbeli szobában, hol csak egy szál gyertyánál néztek az este egymás szemébe. . . Milyenek ehhez képest a Gerő termei? . . .

láncszemet képeznek e csodás „nemzet”-ben, mely előttem kavargó, s mely búhajós zenéjével elandalit, mosolyra derít, mint a pohárcsengés egy jól átvezett uri lakoma után. . .

Es olvasom, betűzöm a sorokat, a „csábos minete” rég feledett alakjairól feljegyezett apróságokat, szellemes pikantiákat, melyek olvasott aranyként csillognak, mint a kristály pohár zamatos, nemese nedűje, és nem győzők betelni azokkal. . . S csodálkozva edelek a molyos ösök e finom pikantiáknak, melyek nem a megszokott muzeumi peneszt, ódonsgot, hanem valami ibolyával, jászinttával, viruló szegfűkkel díszes kert illatos üdőségét, frissességét, mamorát lebegtetik, hozzák elem. . . Es kedvesek ezek nekem, kedvesebbek mint a rettenthetlen Bayard leghiresebb vitézkedéseiről feljegyzett „chrónikák”, mert a durva harcziaság, lovagias bátorság, s udvariasság több százados korának nagy történetirők által mellőzött „szellemi világot” mutatják be nekem. . .

Apró képek, szellemes szavak, a chrónikás könyvek hosszú, terjengős, unalmas feljegyzései helyett. Csillogó kövek, illatos virágok mesés könyvbe kötve, tréfás szellemek mérközései a csatgató kard nehéz csapásai helyett, melyek ép nem voltak ritkák eme apró történetek korában. . . igen ezek azok, mikről alább szók lesznek.

A tréfás Boileau mondta volt ezt egy bizonyos Signiere nevű költőről, ki nagy istentagadó híreben állott:

— Erről az emberről is csak egyetlen egy jámbor cselekedetet tudok. Nevezetesen egy izben egy egész cseber szentelt vízzel ivott meg, mert e vízbe szeretője bele mártotta volt ujjait. . .

Ezt meg az öreg Villeroi marsalltól származtatják:

— Mig az ember miniszter, addig hajlongva kell elébe tartani a köpöladát, de ha egyszer megbukott, akkor már a fejére is boríthatjuk azt. Ugyancsak Villeroi mondta ezt is:

— Bárki leszen is a fináncz miniszter, én előre kijelentem, hogy barátja és egy kissé oldalági rokona is vagyok.

Az utolsó Lesdiguieres herceg igen agz korában nősült meg.

— Ugyan hogy gondolta reá már magát? kérde tőle az orléansi püspök.

— Mert fent akarom tartani a családfamát! válaszolta az öreg herceg.

— De azt mondják, jegyezze meg erre a püspök, hogy a kedves felesége igen erényes!

Brügge rég időkől a leggazdagabb város volt Flandriában. Egyszer Szepe Pülöp király is meglátogatta feleségével Johannával. — A királynének azonban különös fogalmai lehetettek királyi méltóságáról, mert a brüggei hölgyek láttára, kik meg nálánál is pazarabban fel voltak díszítve gyémántokkal, drága kövekkel, így kiáltott fel:

— Hogy értes-e ezt? Hisz azt hittem, hogy itt csak egyedül én vagyok királyné, és mégis mindenütt királynőket látok!

A szellemes Grammont gróf, mikor megöregedett, nem szivesen hallotta, ha kora után tudakozódtak. Egy napon a király asztalánál ebédelt az öreg Seulis püspökkel.

— Mit gondol, kérde Lajos kötekedve a püspöktől, hány éves lehet a mi grótnunk?

*) Eredetileg a „pot de chambre” szó van használva.

Milyen ragyogó az ő hálószobácskaja, kék selymes takarójával és hóhéher vánkossáival.

De ez mind álom volt. . . A Gerő házában semmi sem volt a nőé, csak addig míg a nő ott volt. —

Mily különös kép! Itt fekszik a csinos, pamlagon egy férfi, kit férjével felcserélt, kiről egyebet nem tud, mint azt, hogy csinos művelt, és Verőczy Sándor a neve.

Hivatalnok volt ugyan, de egy idő óta attól is elesett. Peréből remélt, és arra kölcsönöztek is neki, maga Gerő is adott rá pár száz forintot.

Oly bizonyos volt a nyeres, de az utolsó pillanat döntött.

Verőczy Sándor tehát e hajnali órákban semmi és senki volt. De Leonától szeretve, ki nek jutna eszébe, hogy mi várja csak a következő napon is.

Leona nem gondolt egyébire, mint hogy megboszulta férjét, napát, éjszokott tölük és pedig kedvesével.

— Annyal, hát te már ébren vagy? — Mit álmodtál? Megálmodtad-e, merre fogunk ma indulni? Kapok-e kölcsönt, hogy vihessellek, a merre kívánod! No de ezt megtudom 10 órákor kedvesem.

— Hogyan? kölcsönt vár? Hisz ha elvesztetted pöröd? . . .

— Azért vannak még jószívű uszorások Leonám. — Vagy talán te is hoztál édes annyi pénzt, vagy értékes ékszereket magaddal, hogy nem is kell várom az ígert pénzkölcsönre?

— Nem hoztam semmi pénzt, semmi ékszert magammal Sándorom. Megvettem férjemet, utolsó krajczárjával együtt. . . Nem hoztam el ruhafélet sem, azt később majd na-

— En 83 éves vagyok, válaszolta a püspök, és a gróf is körülbelöl annyi lehet, mivel együtt tanultunk.

— Sire! kiáltott közbe Grammont, a főméltóságú aya téved, mert sem ő, sem én nem tanultunk soha.

E történetekéne is Grammont gróf a hőse. Egyszer egy gascognei száz louisdor-t kölcsönözött tőle, mit is később csakugyan vissza is fizetett neki. A gróf elbámolt e váratlan becsületességen, és zsebre dugta a pénzt. — Idő mulva aztán ismét kölcsön kért volna tőle a gascognei, de a gróf megtagadta azt, mondván: — Semmiesetre sem adok. Nem hagyom magam kétszer is becsapni!

Hervé, a gax-i püspök, fiatal korában igen kegyes életet élt, s mint ilyen, szinte szent híben állott, de agg korára igen megváltozott. Mindenféle kicsapongásokban kereste gyönyörét. Le Camus kardinális, kinél megfordítva volt az eset, meg is intette e miatt. Hervé azonban kivágta magát, s így felelt:

— Nincs mit szememre hánynia! Ön ott végzi, a hol én kezdtem, és én ott végzem, a hol ön kezdte. És ez szerintem egyre megy.

Az akadémistáknak sem volt mindig olyan aranykoruk, mint most, példa rá a Vougelas esete, ki egyike volt a francia tudós akadémia legelső tagjainak. Vougelas ugyanis, a ki 30 évig fordította a Quintus Curtius-t, s ki hosszú ideig kamarása volt a XIII. Lajos testvérenek, igen nagy szegénységben halt meg. S végrendeletében elrendelte, hogyha hátrahagyott javaiból ki nem elégíthetnék a hitelezőit, akkor adják el még a holttestét is a seborvosoknak.

Egy alkalommal a hevesvéri Grammont gróf annyira megfélekedett magáról, hogy egy királyi szolgát a kastély kertjében megütöge. Ep mikor legjavában dögönyözte a szolgát, észre sem vette, oda érkezett a király.

— Nos mi ez? kérde tőle Lajos igen szigorú hangon. A gróf meajjadt, mert tudta, hogyha egy jó bon mot-tal ki nem vágja magát, akkor rossz vége lesz a mulatságnak.

— Semmi felség, válaszolta nagy lélekjelenléttel, semmi, mi felséged figyelmére érdemes volna. Csupán felségednek két szolgálja veszekedett itt egymással. A király mosolygva e finom mentségre, s abba hagyta e dolgot.

Erzsébet mindenképen szabadulni óhajtott Stuart Máriától. Főlt is tőle, de meg szomjazott is a verére. Leicester gróf azonban ellene volt a királynő tervének, nem akarta, hogy Máriát lefejezzék. Mert szerinte a skót királynő minden csepp vére egy gyalázatos folt lett volna az Erzsébet palastján.

— De hát mit csinálnak? Hogy szabaduljak tőle? fakadt ki végre keserűen a királynő.

— Hát végeztesse ki, csak hogy illedelemmel — válaszolta a gróf.

— Illedelemmel? Hogy érti ezt?

— Hát ne hőhért, hanem patikust küldjön hozza!

Erzsébet később sokszor megbánta, a miért nem követte ez ördögi tanácsot.

XV. Lajosnak tudvalevőleg Fleury biborok volt a tanítója, és Villeroi marsall az udvarmestere. Villeroi egy izben, ép királyi ura ügyében, levelet irt a biboros tanítónak. De a levél oly olvashatlan betűkkel volt írva, hogy Fleury nem tudta kibetűzni. S vissza is küldte azt a marsallnak azon megjegyzéssel:

za viszi anyám, mert irtam neki, a mi az enyim ott. Nem sok az igaz, Gerőd minden.

— De egy-két értékes papírod talán van és magaddal hoztad kedvesem?

Kérde a szép nő öléve.

— Nem, én nem hoztam azt se. A mi ilyes volt, azt rég átadtam férjemnek. Hisz ha sorsjegyet vettem, az ő pénzen vettem.

— Balság, maga igen gyenge asszonyka volt, ha olyasmit el nem rejtett a maga számára édesem. — Nézze tárczámát, a bérkoosin kifiztettem, és csupán negyven krajczárom maradt! . . .

— Ah, Sándor, de ezt a szobát csak ki tudja fizetni?

— Ha negyven krajczár lesz, igen, ki tudom fizetni.

— Magánál Leona nincs pár forint sem?

— Még a tárczámát is ott hagytam Sándor! Ne legyen a hire, hogy őt meglóptam.

— Azt akarom, hogy a világ hírlelésében az álljon: tiszta, önzetlen szerelemből tettem e lépést.

— Sándor elfehéredett. Leült egy székre, keresztbe tette karját. Nézte Leonát.

— Sohase éreztem azt, Leona, a mit e percekben! . . . Elhittem magammal, hogy előleges megbeszézés nélkül fog ön egy-két ezrest hozni, s néhány értékpapirt vagy ékszeri, s e pénzen elutazhatunk, ha én kölcsönöz nem jutnék. Nem tudom, mi szobabert kívánunk itt, de még inkább nem tudom, miből fizetem ki? . . .

Leona megdöbbenve bámult kedvesére. Megtapogatta öltönye zsebeit, de semmi pénz nem volt azokban felfedezhető.

(Folyt. köv.)

— Irjon okban még azt mo- rálnak oly udva- tanítója, ki meg-

Ezt még d' »győzhetetlen an Angliát akarta m imádsággal megie mindenestetre ali vel az összes ha két ezrestes vol rendek szerint 23 bas, 23 augustin a Sz. Ferencz re binus és 15 je d'Aubigné megie elpusztult.

A nyelvtan a nagy nemzeti ki velük beszélni. Sőt a classic tek jártások. Me Anjou herceget nepélyes kihallga marsallné tudott latin beszédére.

Grancey katoná lett volna épügy koczkára granatros. Bem kardcsatába is, a csatamezőn n Kegyes, de vesze val keresve-kereturi csatában meg reá egy tr — Grancey meg, hogy egy

De itt mos ment-ek közlés krónikások bünt tam volna valak a szerkesztő sze szórakozottságba tatlan dolgokat.

Ha

Jan. 7. Vöf Jan. 6. Cso háza nagytermében Jan. 8. Kef Jan. 8. Haj Jan. 11. Jor Jan. 14. Ha gának havi ülése. Jan. 14. Kor Jan. 14. Tü Jan. 15. Szr rona-vendéglőben Jan. 18. A rona-vendéglőben Jan. 21. Fő déglőben. Jan. 21. A Jan. 21. Es vényesék előtt. Jan. 22. Jé Jan. 21. Ác Jan. 28. G Jan. 28. G vendég üben. Jan. 29. Ip Febr. 4. Ev szállóában. Febr. 4. Kő Febr. 5. Kő Korona-vendéglőben Febr. 11 vendéglőben. Febr. 18. B törvényesék előtt.

Uj

* A Cso 5 órákor a váry estélyi rendez. venci találkozó nek s így bizony nagyterme ez e A felolvasók le taóár a ki szem irodalom köréb és debreczeni h fel egy dolgozati asszony.

* Irányi Lapok női keze kapott, mely me Irányi Dániel. A közölt rész 1846 bujdosás kezdete megtudjuk, hogy retett, de szerel nem volt szabad tés ugyanis össze gadó szívbeli ó napló, mint mikó rek reá. Mint a

*) Az ilyen nyomtatás alá adják sok, mint szórakozó

Gyenes Lajos

Debreczen, főtér, városház épület.

Ajánlja:

Leszállított árban:

Női ruhaszöveteket
és **DISZEKET,**
Velezeket,

TÉLI KENDŐKET

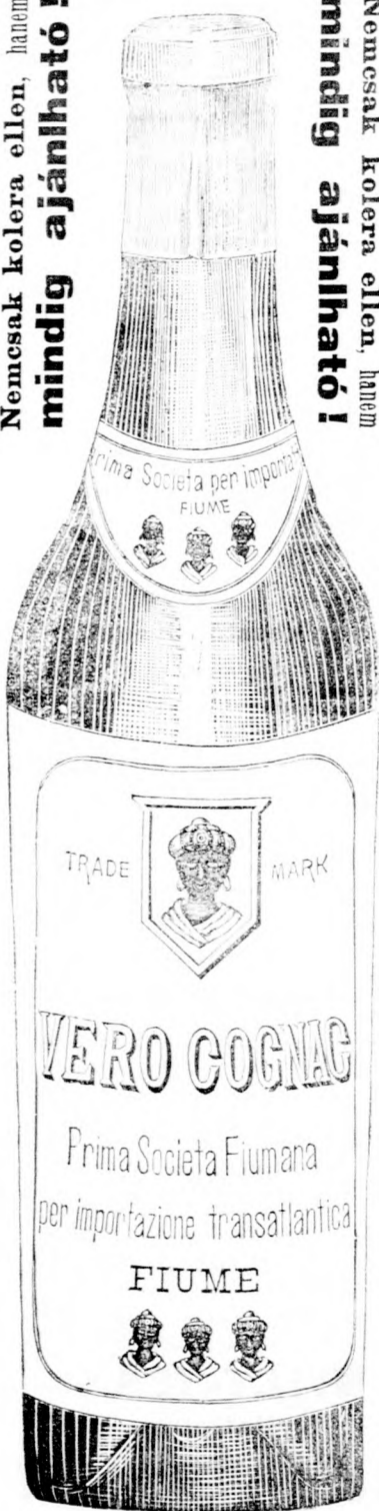
NAGY RAKTÁR:

BÁLI KELE
belépő, virág és legyezőkből.

(14.)

1-2

Nemcsak kolera ellen, hanem
mindig ajánlható!

Nemcsak kolera ellen, hanem
mindig ajánlható!

Nemcsak kolera ellen, hanem
mindig ajánlható!

Tényleg
tiszta
borkivonat

KAPHATÓ:
csak a
legfinomabb
Füster-
és
csemege-
üzletekben.

Gyógyszer-
tárakban
és
gyógyfü-
kereske-
désekben.

480. 19-20

vezérmegbizott:

Pfau & Fiume

Kiadóbolt.

Nagy-Csapó-utca 286. számú háznál

egy bolt

hozza tartozó lakás és pincével

k i a d ó.

Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

(13.)

1-3

Törvényileg védve!

Salvator
Glycerin
Zahn-Creme

A fogak esztergő ápolására kitűnő készítmény.

Orvosiilag megvizsgálva!

direkt sókban tartalmazó 30 kr. gyógyszerárúknál állásuk-
rakatában; valamint a Salvator-Szennyező-
helyén. (12-16.)
IRODA: „Salvator”, Bécs I. Heilensgussz I.

Brassói és gácsi

POSZTÓK

Flanel-takarók.

LÓPOKRÓCZOK,

Tricot, Peruvien és Toskin,

mindennemű bélésművek,

férfi chifon ingek

1-50 1-90 2-20 2-60

minőségekben.

Gyapju alsó ingek,

nadrágok

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI cégénél

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

(2)

ROMAN UHL

ELŐBB M. BREUNIG JOZSEF.

cs. és kir. udvari sütő és cukrász, a nassaui herceg udvari szállítója. BÉCS, I. Singerstrasse 21.
Torták, asztali-, dessert- és thea-sütemények, kétszersült, kakes, és kartonba burkolt
edességek, cukorkenyér, brioches.

(501.) ÁRJEGYZÉK KIVÁNTATRA MEGKÜLDETIK. — TÁVIRATI CZIM: UHLBREUNIG BÉCS. 7-25.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából Deczember hó 1-től kezdve az összes raktárunkon levő

NŐI RUHASZÖVETEKET,

fekete divat-kelméket is,

SZINES MOSÓ VELEZEKET,

Téli gyapjú nagykendőket,

trikot derék és gyermekruhákat,

valamint

szőnyeget,

bútorszöveteket, ágy- és asztal-terítőket, függönyöket,

mélyen leszállított árakon árusítjuk el.

Szabó Lajos Fiai

DEBRECZEN, RÓZSATÉR.

(3.)

Az elismert legjobb francia-

„LE GLORIA“

JOSEPH BARDOU & FILS-tól

PERPIGNNA—PÁRISBAN.

ezigaretta papir

60 aranyérem.

16 diszoklevél.

20 oklevél „Hors Concours“

(375.) 9-20.

A „LE GLORIA“ szivarka papir minden eddig létező szivarka-papirt finom-
ságra és minőségre nézve föltétlenül fölülul.

A „LE GLORIA“ szivarka-papir csak akkor valódi, ha minden egyes köny-
vecské a JOSEPH BARDOU & FILS czéggel van ellátva.

A „LE GLORIA“ szivarka-papir ugy sima, mint csipkezett (perfore) széllel
kapható.

A „LE GLORIA“ eddig elérhetetlen legfinomabb minőségű hüvelyekben is
kapható.

A „LE GLORIA“ szivarka-papir és hüvely minden norinbergi és papir-
nagykereskedésben, valamint minden tőzsdében kapható.

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen.

Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja

a Képes Családi Lapok

1893-ik év január hó 1-én

tizenötödik évfolyamába lép

a magyar művelt, de különösen a magyar női művelt olvasó közönségnek legkedveseb lapja.
A »Képes Családi Lapok« a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van
terjedve.

A »Képes Családi Lapok« most lépett a 15-ik évfolyamába, mi léggé bizonyítja,
mennyre megnyerte a lap a magyar művelt közönség tetszését.

A »Képes Családi Lapok« szellemi részét, a magyar irodalom legelső írói nyújtják.
A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Varady Antal kezében van,
akik sem fáradságot, sem költséget nem kímélnek, hogy a lap szelleme a művelt ol-
vasók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A »Képes Családi Lapok« munkatársai sorában vannak a többi között: Jókai, Mik-
száth, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba A., Pósa, Rud-
nyánszky, Beniczkyne Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kövér Ilma, V. Gaal
Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves írónk és írónőink.

A »Képes Családi Lapok« minden számában legkivalóbb művészek rajzai és kepei
után kitűnő illusztrációkat ad.

A »Képes Családi Lapok« minden számához legjobb írónktól egy regény teljes
nyomatott ívét kapják az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5-6 regény birtokába
jutnak, melyekhez mindig diszes boríték is járul.

A »Képes Családi Lapok« minden számában ingyenesen összeállított sakrejtvények,
apróságok és irodalmi ismertetéseket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájá-
ban a legszellemdúsabb társalgás folyik az előfizetők között, végül:

A »Képes Családi Lapok« minden kéthetben külön divat-mellekletet ad, a mely a
női közönségnek minden más divat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A »Képes Családi Lapok« előfizetése egy évre 6 frt, felévre 3 frt, negyedévre 4.50,
aki egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, a ki fele évi előfizetéséhez 40
krt küld 2 regényt s a ki negyedévi előfizetéséhez 20 krt küld 1 regényt kap bér-
mentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajtsra mutat-
ványszámokat bárkinek díjtalanul küld:

(497.)

4-.

A »Képes Családi Lapok« Kiadóhivatala

Budapesten, Nagykorona-utca 20. sz.